

Downloaded via the EU tax law app / web

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

15. května 2019(*)

„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 135 odst. 1 písm. b) – Dodání zboží – Ostatní případy osvobození od daně – Poskytnutí a sjednání úvazků – Tankovací karty“

Ve věci C-235/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Naczelnego Sądu Administracyjnego (Nejvyšší správní soud, Polsko) ze dne 23. listopadu 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 28. března 2018, v řízení

Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

proti

Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení F. Biltgen, předseda senátu, C. G. Fernlund a L. S. Rossi (zpravodajka), soudci,

generální advokát: E. Tanchev,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za společnost Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH J. Pomorskou-Porébskou, daňovou poradkyní,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi R. Lyalem a J. Hottiaux, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH se sídlem v Rakousku (dále jen „Vega International“) a Dyrektorem Izby Skarbowej w Warszawie (reditel daového reditelství ve Varšavě, Polsko), jehož předmětem je odmítnutí tohoto orgánu vrátit společnosti Vega International da z předané hodnoty (DPH) z nákupu pohonných hmot prostřednictvím tankovacích karet.

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 2 odst. 1 písm. a) a c) směrnice 2006/112 stanoví:

„Předmětem DPH jsou tato plnění:

a) dodání zboží za úplatu uskutečně v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

[...]

c) poskytnutí služby za úplatu uskutečně v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.“

4 Článek 14 odst. 1 a 2 této směrnice stanoví:

„1. ‚Dodáním zboží‘ se rozumí převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastníků.

2. Kromě plnění podle odstavce 1 se za dodání zboží považují tato plnění:

[...]

c) převod zboží na základě smlouvy, podle níž se vyplácí provize z koupu nebo prodeje.“

5 Článek 24 odst. 1 uvedené směrnice zní:

„ ‚Poskytnutím služby‘ se rozumí každé plnění, které není dodáním zboží.“

6 Podle čl. 135 odst. 1 písm. b) téže směrnice:

„členské státy osvobodí od daně tato plnění:

[...]

b) poskytnutí a sjednání úvěrů a správa úvěrů osobou, která je poskytl.“

Polské právo

7 Směrnice 2006/112 byla provedena do polského práva ustawou o podatku od towaru i usług (zákon o dani ze zboží a služeb) ze dne 11. března 2004 (Dz. U. z roku 2011, položka 1054), ve znění pozdějších změn (dále jen „zákon o DPH“).

8 Článek 5 odst. 1 bod 1 zákona o DPH stanoví:

„[Předmětem DPH] jsou: dodání zboží a poskytnutí služby za úplatu uskutečně v tuzemsku.“

9 §lánek 7 odst. 1 a 8 tohoto zákona stanoví:

„1) Dodáním zboží ve smyslu §l. 5 odst. 1 bodu 1 tohoto zákona se rozumí p?evod práva nakládat se zbožím jako vlastník. [...]

[...]

8) V p?ípad? že n?kolik subjekt? provádí dodání téhož zboží tak, že první z nich dodá toto zboží p?ímo kone?nému nabyvateli, má se za to, že dodání zboží provedl každý subjekt, který se této transakce ú?astnil.“

10 §lánek 8 odst. 1 uvedeného zákona stanoví:

„Poskytnutím služby uvedeným v §l. 5 odst. 1 bod? 1 se rozumí každé pln?ní uskute?né pro fyzickou osobu, právnickou osobu nebo útvar bez právní osobnosti, které není dodáním zboží ve smyslu §látku 7 [...].“

11 §lánek 43 odst. 1 bod 38 téhož zákona, který provádí §l. 135 odst. 1 písm. b) sm?rnice 2006/112, stanoví:

„Od dan? jsou osvobozeny služby spo?ívající v poskytování úv?r? nebo pen?žitých záp?jek a služby spo?ívající ve sjednávání úv?r? nebo pen?žitých záp?jek a také správa úv?r? nebo pen?žitých záp?jek osobou, která úv?r nebo pen?žitou záp?ku poskytla.“

12 §lánek 86 odst. 1 zákona o DPH stanoví:

„Jsou-li zboží a služby použity pro ú?ely zdan?ných pln?ní, má osoba povinná k dani uvedená v §látku 15 nárok odpo?íst od dan?, kterou je povinna odvést, ?ástku dan? na vstupu [...].“

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žná otázka

13 Z p?edkládacího rozhodnutí vyplývá, že spole?nost Vega International provádí p?pravu užitkových automobil? známých výrobc? z továrny p?ímo k zákazníkovi. Tato služba je zajiš?ována prost?ednictvím n?kolika dce?iných spole?ností spole?nosti Vega International se sídlem v r?zných ?lenských státech, v?etn? dce?iné spole?nosti Vega Poland sp. z o.o. se sídlem v Polsku.

14 Spole?nost Vega International organizuje a ?ídí zásobování všech svých spole?ností tankovacími kartami vydanými r?znými dodavateli pohonných hmot. Nákup pohonných hmot do vozidel p?pravovaných spole?ností Vega Poland je provád?n pomocí tankovacích karet na jméno, vystavených ?idí??m. Z organiza?ních d?vod? a také s ohledem na výši náklad? jsou veškeré operace, které jsou provád?ny pomocí tankovacích karet, uskute??ovány centráln? mate?skou spole?ností v Rakousku, která dostává od dodavatel? pohonných hmot faktury zejména za nákup pohonných hmot s DPH. Poté na konci každého m?síce p?efakturovává spole?nost Vega International svým dce?iným spole?nostem, v?etn? spole?nosti Vega Poland, pohonné hmoty, které byly použity pro ú?ely poskytnutí služby p?pravy vozidel, s navýšením o 2 %. Tyto dce?iné spole?nosti jsou oprávn?ny zapo?íst faktury za užívání tankovacích karet oproti fakturám ur?eným rakouské spole?nosti, nebo tyto faktury uhradit do jednoho až t?í m?síc? od jejich obdržení.

15 Rozhodnutím ze dne 11. srpna 2014 odmítl Naczelnik Drugiego Urz?du Skarbowego Warszawa-?ródmie?cie (vedoucí druhého finan?ního ú?adu pro Varšavu-Centrum, Polsko) vrátit spole?nosti Vega International DPH za období od dubna do ?ervna 2012 ve výši 106 031,44

polských zlotých (PLN) (přibližně 24 735,82 eur). Toto rozhodnutí potvrdil úředník daňového úřadu ve Varšavě rozhodnutím ze dne 28. listopadu 2014.

16 Společnost Vega International podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie (Vojvodský správní soud ve Varšavě, Polsko). Rozsudkem ze dne 26. června 2015 uvedený soud rozhodl, že je žaloba společnosti Vega International neopodstatněná a tuto žalobu zamítl.

17 Společnost Vega International poté podala proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek k Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu (Nejvyšší správní soud, Polsko). Tento soud, stejně jako polské daňové orgány a soud prvního stupně, navrhl možnost uplatnit v projednávaném případě zásady formulované Soudním dvorem v rozsudku ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland* (C-185/01, EU:C:2003:73), podle kterého dohoda o správě pohonných hmot nepředstavuje smlouvu o dodávce pohonných hmot, ale spíše smlouvu o financování jejich nákupu. Podle posouzení Soudního dvora ve věci, ve které byl vydán uvedený rozsudek, leasingová společnost totiž nenakupovala pohonné hmoty za účelem jejich dalšího prodeje nájemci leasingového vozidla, ale byl to právě tento nájemce, kdo si svobodně volil jak kvalitu a množství, tak datum nákupu pohonných hmot, a tudíž nakládal s těmito pohonnými hmotami jako by byl jejich vlastníkem.

18 V projednávaném případě by se na základě tohoto rozsudku mělo na společnost Vega International pohlížet tak, že neprovádí „dodání zboží“, v daném případě pohonných hmot, ve smyslu čl. 7 odst. 8 zákona o DPH, za která lze vrátit DPH, ale poskytuje finanční služby společnosti Vega Poland, které nejsou v Polsku zdanitelné, jelikož jsou osvobozeny od DPH podle čl. 43 odst. 1 bodu 38 tohoto zákona.

19 Předkládající soud nicméně uvádí, že rozsudek ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland* (C-185/01, EU:C:2003:73) nebyl opevněn o směrnici 2006/112, ale týká se výkladu dříve platných ustanovení šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní (Úč. vst. 1977, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá směrnice“).

20 Za těchto podmínek má předkládající soud pochybnosti ohledně výkladu nového ustanovení obsaženého v čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112 ve světle tohoto rozsudku, které odkazuje na takové plnění, jako je poskytnutí a sjednání úvřer a správa úvřer osobou, která je poskytl. Vystává tak otázka, zda plnění uskutečňovaná společností Vega International v Rakousku, spočívající v poskytování a vyúčtování tankovacích karet používaných pro nákup pohonných hmot dceřinými společnostmi v rámci skupiny, mohou být považována za taková plnění. Tyto pochybnosti jsou navíc umocněny rozdíly v judikaturách vnitrostátních soudů, které odkazují na tento precedens při posuzování povahy transakcí uzavřených v souvislosti s poskytováním tankovacích karet.

21 V důsledku toho se předkládající soud domnívá, že pro vydání rozhodnutí o kasačním opravném prostředku podaném společností Vega International je nutné, aby Soudní dvůr vyložil rovněž čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112.

22 Za těchto podmínek se Naczelny Sąd Administracyjny (Nejvyšší správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Zahrnuje pojem uvedený v čl. 135 odst. 1 písm. b) [směrnice 2006/112] činnosti spočívající v poskytování tankovacích karet, jakož i ve sjednávání, financování a vyúčtování nákupů pohonných hmot prostřednictvím těchto karet, nebo lze toto složené plnění považovat za četné plnění, jehož základním úelem je dodání pohonných hmot?“

K pravní otázce

23 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112 vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, může být poskytnutí tankovacích karet mateřskou společností dceřiným společností, které jim umožňují natankovat pohonné hmoty do vozidel, jejichž přepravu zajišťují, považováno za službu poskytnutí úřad osvozenou od DPH ve smyslu tohoto ustanovení, nebo za složené plnění, jehož základním úelem je dodání pohonných hmot, a tedy dodání zboží ve smyslu čl. 14 odst. 1 této směrnice, za které může být DPH zaplacená v Polsku vrácena.

24 Úvodem je třeba uvést, že ustanovení směrnice 2006/112, která jsou relevantní ve věci v původním řízení, jsou v podstatě totožná s odpovídajícími ustanoveními šesté směrnice. Za těchto podmínek zůstává judikatura týkající se uvedených ustanovení šesté směrnice relevantní pro výklad odpovídajících ustanovení směrnice 2006/112 (zejména viz rozsudek ze dne 28. července 2016, *Astone*, C-332/15, EU:C:2016:614, bod 27).

25 Za úelem odpovědi na otázku položenou předkládajícím soudem je třeba připomenout, že podle čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112 jsou předmětem DPH dodání zboží za úplatu uskutečňovaná v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.

26 Podle čl. 14 odst. 1 této směrnice se za dodání zboží považuje převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník.

27 V tomto ohledu podle ustálené judikatury platí, že pojem „dodání zboží“ stanovený v čl. 5 odst. 1 šesté směrnice a v čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/112 neodkazuje na převod vlastnictví způsoby, jež upravuje použitelné vnitrostátní právo, ale zahrnuje veškeré převody hmotného majetku opravující druhou stranu k faktickému nakládání s uvedeným majetkem, jako by byla vlastníkem tohoto majetku (rozsudky ze dne 8. února 1990, *Shipping and Forwarding Enterprise Safe*, C-320/88, EU:C:1990:61, bod 7; ze dne 14. července 2005, *British American Tobacco a Newman Shipping*, C-435/03, EU:C:2005:464, bod 35; ze dne 21. února 2006, *Halifax a další*, C-255/02, EU:C:2006:121, bod 51; ze dne 3. června 2010, *De Fruytier*, C-237/09, EU:C:2010:316, bod 24, jakož i ze dne 18. července 2013, *Evita-K*, C-78/12, EU:C:2013:486, bod 33).

28 Stejně tak již Soudní dvůr rozhodl, že uvedený pojem má objektivní povahu a že se použije bez ohledu na úhel a výsledky dotčených plnění, aniž mají daňové orgány povinnost provést šetření za úelem zjištění úmyslu dotčené osoby povinné k dani, nebo zohlednit úmysl jiného subjektu, než je dotyčná osoba povinná k dani, který je součástí téhož četného dodávek (rozsudek ze dne 21. listopadu 2013, *Dixons Retail*, C-494/12, EU:C:2013:758, bod 21 a citovaná judikatura).

29 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že poskytnutí tankovacích karet společností Vega International dceřiným společností Vega Poland, zejména umožňuje tímto dceřiným společností zásobovat pohonnými směsami u žerpacích stanic. Tyto žerpací stanice pak posílají přímo společnostem Vega International faktury za nákup pohonných hmot s DPH, která je předmetem žádosti o vrácení daně, kterou zaslala společnost Vega International polským daňovým orgánům.

30 Za těchto podmínek je třeba za účelem odpovědi na otázku položenou předkládajícím soudem posoudit, zda ve věci v povodním řízení ropné společnosti skutečně převedly na společnost Vega International nebo na společnost Vega Poland právo nakládat s pohonnými hmotami jako vlastníci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland*, C-185/01, EU:C:2003:73, bod 33).

31 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rozsudku ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland* (C-185/01, EU:C:2003:73), Soudní dvůr zkoumal, zda se v rámci smlouvy o leasingu motorového vozidla jedná o dodání zboží, v daném případě pohonných hmot, ze strany ropných společností ve prospěch leasingové společnosti, když nájemce leasingového vozidla natankuje do tohoto vozidla pohonné hmoty jménem a na účet uvedené společnosti, která poté žádá vnitrostátní daňové orgány o vrácení DPH vybrané z těchto pohonných hmot.

32 V uvedeném rozsudku Soudní dvůr konstatoval, že je nesporné, že nájemce leasingového vozidla je oprávněn nakládat s pohonnými hmotami jako vlastník, neboť nakupuje pohonné hmoty přímo na žerpacích stanicích a poskytovatel leasingu nemá právo rozhodovat, jakým způsobem a za jakým účelem budou pohonné hmoty použity (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland*, C-185/01, EU:C:2003:73, bod 34).

33 Navíc podle Soudního dvora byla v takovém případě dodání uskutečnena na účet leasingové společnosti pouze zdánlivě. Měsíční splátky vyplácené této společnosti totiž představovaly pouze zálohu a skutečnou spotřebu stanovenou na konci roku finančně pokrýval nájemce leasingového vozidla, který v důsledku toho nesl náklady na dodání pohonných hmot v plné výši (rozsudek ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland*, C-185/01, EU:C:2003:73, bod 35).

34 Soudní dvůr na základě toho dospěl k závěru, že dohoda o správě pohonných hmot uzavřená mezi leasingovou společností a nájemcem leasingového vozidla není smlouvou o dodání zboží, v daném případě pohonných hmot, ale spíše smlouvu o financování jejich nákupu. Podle Soudního dvora totiž leasingová společnost nenakupovala pohonné hmoty za účelem jejich dalšího prodeje nájemci leasingového vozidla, ale byl to tento nájemce, kdo pohonné hmoty kupoval, přičemž si svobodně volil jejich kvalitu a množství, jakož i datum jejich nákupu. Leasingová společnost tedy ve skutečnosti nevystupovala vůči nájemci leasingového vozidla jako poskytovatel úvru (rozsudek ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland*, C-185/01, EU:C:2003:73, bod 36).

35 Podle judikatury připomenuté v bodě 24 výše jsou předcházející úvahy Soudního dvora stran čl. 5 odst. 1 šesté směrnice použitelné na okolnosti projednávané věci, jež se týká výkladu pojmu „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/112.

36 Zvláště je třeba konstatovat, že v projednávaném případě společnost Vega International nenakládá s pohonnými hmotami, z jejichž nákupu žádá vrácení DPH, jako kdyby byla jejich vlastníkem. Tyto pohonné hmoty totiž nakupuje společnost Vega Poland přímo od dodavatele a na základě vlastního uvážení. Společnost Vega Poland rozhoduje zejména o tom, za jakých podmínek pohonné hmoty nakoupí, neboť si může vybrat, na které žerpací stanici v rámci dodavatele určených společností Vega International pohonné hmoty natankuje, a svobodně

rozhodnout o kvalitě, množství, druhu pohonných hmot, jakož i o době nákupu a způsobu jejich použití (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. dubna 2015, Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, bod 26).

37 Kromě toho je nesporné, že společnost Vega Poland rovněž nese veškeré náklady na takové tankování, jelikož společnost Vega International jí tyto pohonné hmoty přefakturovává. Polská dceřiná společnost poté může buď započíst faktury za užívání tankovacích karet oproti fakturám určeným rakouské společnosti, nebo tyto faktury uhradit do jednoho až tří měsíců od jejich obdržení.

38 Za těchto podmínek, jak tvrdí polská vláda a Evropská komise, není namístě se domnívat, že v převodním řízení jsou společnosti Vega International dodávány pohonné hmoty a že tato společnost následně toto zboží dále prodává společnosti Vega Poland a tím tedy uskutečňuje dodání pohonných hmot poslední uvedené společnosti. Naproti tomu, jak uvádí Komise, je třeba zdůraznit, že se společnost Vega International omezuje pouze na to, že poskytuje své polské dceřiné společnosti prostřednictvím tankovacích karet jednoduchý nástroj, který jí umožňuje nakupovat tyto pohonné hmoty, čímž hraje čistě zprostředkovatele v rámci pořízení tohoto zboží.

39 Vzhledem k tomu, že společnost Vega International neprovádí ve věci v převodním řízení dodání zboží, a sice pohonných hmot, nemůže tato společnost požadovat vrácení DPH zaplacené z faktur, které jsou jí určeny a týkají se tankování pohonných hmot společností Vega Poland na železničních stanicích.

40 Je však třeba uvést, že v souladu s čl. 24 odst. 1 směrnice 2006/112 musí být každé plnění, které není dodáním zboží, považováno za „poskytnutí služby“.

41 Je přitom nesporné, že plnění uskutečněné společností Vega International, pokud jde o její polskou dceřinou společnost, spočívající v poskytování tankovacích karet pro účely zejména tankování vozidel, jejichž přepravu poslední uvedená osoba zajišťuje, nepředstavuje „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/112. V důsledku toho představuje „poskytnutí služby“ ve smyslu čl. 24 odst. 1 uvedené směrnice.

42 Za účelem poskytnutí užitečné odpovědi předkládajícímu soudu je tedy rovněž třeba ověřit, zda takové poskytnutí služby lze kvalifikovat jako službu poskytnutí úvěrů osvobozenou od DPH ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112.

43 V tomto ohledu je třeba připomenout, že plnění osvobozená od daně podle tohoto ustanovení jsou vymezena v závislosti na povaze poskytované služby, a nikoliv v závislosti na poskytovateli nebo příjemci služby, takže použití těchto osvobození nezávisí na postavení subjektu poskytujícího tuto službu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. května 2006, Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, bod 66, a ze dne 21. června 2007, Ludwig, C-453/05, EU:C:2007:369, bod 25).

44 Co se týče konkrétní výrazu „poskytnutí a sjednání úvěrů“ ve smyslu uvedeného ustanovení, je třeba konstatovat, že tento výraz se nemůže vztahovat pouze na zápůjčky a úvěry poskytované bankovními a finančními institucemi [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 27. října 1993, Muys' en De Winter's Bouw- en Aannemingsbedrijf, C-281/91, EU:C:1993:855, bod 13, ze dne 22. října 2015, Hedqvist, C-264/14, EU:C:2015:718, bod 37, a ze dne 18. října 2018, Volkswagen Financial Services (UK), C-153/17, EU:C:2018:845, bod 35].

45 Tento výklad je potvrzen účelem společného systému zavedeného směrnicí 2006/112, který má zejména zajistit rovné zacházení s osobami povinnými k dani (zejména viz rozsudek ze dne

27. října 1993, Muys' en De Winter's Bouw- en Aannemingsbedrijf, C-281/91, EU:C:1993:855, bod 14).

46 V důsledku toho výklad, podle kterého by poskytnutí financí na nákup ze strany banky bylo osvobozeno od DPH, zatímco financování téhož nákupu hospodářským subjektem, který nemá zvláštní postavení subjektu finančního nebo bankovního odvětví, by podléhalo DPH, by porušoval jednu ze základních zásad společného systému DPH, a sice zásadu rovného zacházení s osobami povinnými k dani.

47 V projednávaném případě, jak bylo připomenuto v bodě 14 tohoto rozsudku, je nesporné, že veškeré operace, které jsou prováděny pomocí tankovacích karet, jsou uskutečňovány centrálně mateřskou společností v Rakousku, která dostává od dodavatelů pohonných hmot faktury zejména za nákup pohonných hmot s DPH. Poté na konci každého měsíce pefakturovává společnost Vega International svým dceřiným společností, včetně společnosti Vega Poland, pohonné hmoty, které byly použity pro účely poskytnutí služby přepravy vozidel, s navýšením o 2 %. Konečně tyto dceřiné společnosti jsou oprávněny buď započíst faktury za užívání tankovacích karet oproti fakturám určeným rakouské společnosti, nebo tyto faktury uhradit do jednoho až tří měsíců od jejich obdržení.

48 Je přitom třeba uvést, že uplatněním tohoto navýšení o 2 % v případě společnosti Vega Poland obdrží společnost Vega International poplatek za službu poskytovanou své polské dceřiné společnosti. Společnost Vega International tak poskytuje společnosti Vega Poland finanční službu, když financuje nákup pohonných hmot předem, a jedná tedy v tomto ohledu jako běžná finanční nebo úvěrová instituce.

49 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že poskytování tankovacích karet společností Vega International společností Vega Poland představuje skutečnou finanční transakci, která se nejvíce podobá poskytnutí úvěru ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112 [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. října 2018, Volkswagen Financial Services (UK), C-153/17, EU:C:2018:845, bod 36].

50 Z toho vyplývá, že na takové služby, jako jsou služby poskytované společností Vega International ve prospěch společností Vega Poland, se může vztahovat osvobození od daní stanovené v čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112.

51 S ohledem na výše uvedené je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, může být poskytování tankovacích karet mateřskou společností dceřiným společností, které jim umožňují natankovat pohonné hmoty do vozidel, jejichž přepravu zajišťují, považováno za službu poskytnutí úvěru osvobozenou od DPH ve smyslu tohoto ustanovení.

K nákladům řízení

52 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Článek 135 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z prodané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, může být poskytování tankovacích karet mateřskou společností dceřiným společností, které jim

umožňují natankovat pohonné hmoty do vozidel, jejichž přepravu zajišťují, považováno za službu poskytnutí úvř osvobozenou od dan z přidané hodnoty ve smyslu tohoto ustanovení.

Podpisy.

*– Jednací jazyk: polština.